

1888-08-12

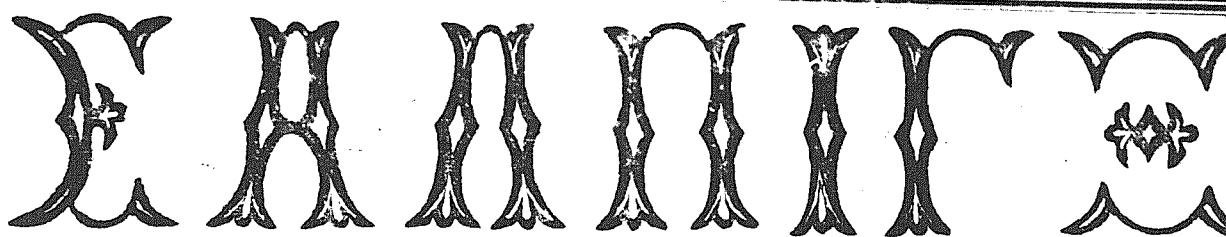
þý £ ¬ » Å 1 3 ¾ - ± Å . 1 8 8

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10423>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή έπειτα
προσληφωτές.
Εν ταξι πόλεσι:
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Εν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἔξω-
τερού σ. 15

Καταχωρήσεις προ-
πληρωτέας Ελευσινί-
σεις καὶ διατριβαὶ καὶ
ἀποχοπήν. Ἀρθρα
σύμφωνα τῷ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρίζονται διωρεάτι

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Έκδότης καὶ Διυτάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τίθεται εἰς πλειοδοσίαν ἡ ἐνοικία-
σις τῶν κτημάτων τῶν ἔξης μοναση-
ρίων τοῦ θρόνου Κίτιου.

1. Ἀρχάγγελος Μοναρχίου μὲ δί-
λα τὰ κτήματα συμπεριλαμβανομέ-
νων καὶ τῶν τῆς Ἀμαργοῦς.

2. Μέσα Ποταμὸς μὲ δίλα τὰ
κτήματά του.

3. Κούκα δροίων.

Ἡ ἐνοικίασις καὶ τῶν τριῶν μονα-
σηρίων ἀρχεται ἀπὸ 1ης Ὁκτωβρί-
ου (ε. π.) διὰ τέσσαρα διλόχληρα ἔτη.

Προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ γωνιές
δι’ ἔκαστον τῶν ἀνωτέρω μονασηρίων
ἐν τῇ Μητροπόλει παρὰ τῷ Πανοσιω-
τάτῳ Ἐξάρχῳ, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ
παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ.—Ἡ παράδοσις
γενήσεται τὴν 13] 25 Σεπτεμβρίου
1888 ἐν τῇ Μητροπόλει.

Πρὸς περισσοτέρας πληροφορίας δί-
βαλκόμενος μετεύθυντος εἰς τὸν Η-
νοικίατατον "Ἐξάρχον, ἢ εἰς τὴν Ἐπι-
τροπήν.

(Ἐκ τῆς διαχειρισικῆς
Ἐπιτροπῆς).

Ἐν τῇ Μητροπόλει Λεμησοῦ
8] 20 Αυγούστου 1888:

Ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. Κ. Με-
τάλλα εὑρίσκεται κινίνη πρώτης ποι-
ότητος, ἐξοδευμένη ἀντὶ 10 μόνον
παράδων τὸν κόκκον. Οἱ βουλό-
μενοι θὰ μείνωσιν εὐχαριστημένοι ἔκ τε
τῆς δυνάμεως τῆς καὶ τῶν καταλή-
λων περὶ τῆς χρήσεως αὐτῆς ὁδηγιῶν
καὶ συμβουλῶν.

Κατὰ τὴν 20 τεῦ παρόντος μήνος
ἡμέραν Σάββατον θέλει γείνη ἐν τῷ
χωρίῳ Φασούλλα ἡ συνήθης πανήγυ-
ρις τῶν ἀγίων μαγάλων Μαρτύρων
Ριγένου καὶ Ὁρέου. Εἰδοποιούνται
πρὸς τοῦτο διποιστεῖς σπεύσωσιν οἱ τιμῶν-
τες τὴν μνήμην τῶν ἀγίων προσκυ-
νηταί.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΟΙΝΟΠΟΙΟΥΣ.

—οϊο—

Ἴδον ἡ καταστροφὴ τὴν δούσιαν
προεβλέπαμεν καὶ σᾶς τὴν ἐλέ-
γχαμεν καθ’ ἐκάστην, φίλοι οἴνο-
ποιοι, ἥρχισεν νὰ κρούῃ τὰς θύ-
ρας σας. Ἴδον ἡ δυστυχία σᾶς

πληγιάζει καὶ φέρει μαζῆ της τὴν
πεῖναν τὴν γύμνωσιν τὴν στέρη-
σιν παντὸς ἀνηγκαίου, τοὺς Θρή-
νους καὶ τοὺς ὄδυρμούς. Ἄρα
γε τώρα θὰ τὴν ἐνοήσητε καὶ
ποτεῖς, ἢ τότε μόνον θὰ τὴν αἰ-
σθανθῆτε ὅταν σᾶς σφιγκταρικα-
λγάσῃ καὶ μείνῃ πλέον ἀγώρι-
τος μαζῆ σας;

Τί συμβαίνει; τί τρέχει; σὰν
νὰ ἀκούω μερικούς νὰ λέγωσι,
διότι βέβαια οὔτε τί γίνεται πέ-
ριξ αὐτῶν φροντίζουσιν νὰ μάθω-
σιν, οὔτε ἀν κανεὶς ἔχθρος τοὺς
πληγιάζη τοὺς μέλει, διὰ νὰ
προετοιμασθῶσιν. Συμβαίνει, φί-
λοι οἱ οἴνοιοι, ὅτι τὸ κρασί σας
δὲν ἔχει πλέον πέρασιν, ὅτι
ἔκει ὅπου ἐξοδεύετο τὸ ἴδικόν
σας, ἐξοδεύεται τώρα ἄλλο, ἔσ-
τον, καὶ ἔκει ἀκόμη, ὅπου ἡ λ-
πίζετε ὅτι μόνον τὸ ἴδικόν σας
θὰ εξοδεύηται παντοτε, τώρα
ἐξοδεύονται ἄλλα. Καὶ διατί^{τοῦτο}; διότι δὲν ἀκούετε τὰς
συμβουλὰς τῶν μεγαλεμπόρων,
εἰ δόποιοι θέλουν τὸ καλόν σας
καὶ σᾶς φωνάζουν καθ’ ἐκάστην
«μὴ ἥαλλετε πρὸς Θεοῦ ὑψον»
καὶ ἀκούετε τὰ λόγια τῶν μι-
κρεμπόρων, οἱ δόποιοι τὸ δικό τους
μόνον συμφέρον ἐξετάζουν καὶ
σᾶς λέγουν «ἥαλτε ὅτι θέλετε
μέτα».

Εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου ἐξο-
δεύετο τὸ κρασί τῆς Κύπρου,
τώρα ἐξοδεύονται δύον Ἰταλι-
κὰ, οἱ δὲ ἔκει ἔμποροι ζητοῦν
ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους μας ἐγγρά-
φους συμφωνίας διὰ νὰ τοὺς
στείλωσι φορτία μεγάλα κρα-
σίου, χωρὶς ὑψον καὶ πίσσαν, ἀλ-
λὰ δὲν δέχονται οἱ ἐδῶ, διότι εἰ-
νε βέβαιοι: δεὶ δὲν θὰ δυνηθῶσι
νὰ κάμωσι τοιαῦτα μεγάλα
φορτία χωρὶς ὑψον καὶ πίσσαν,
καὶ τοιουτορόπως μένει τὸ

πρᾶγμά σας στάτιμον καὶ γωρὶς
καρμιαν ἀξίαν. Καὶ εἰς αὐτὴν
τὴν Αλεξανδρειαν, ὅπου πάνω
κάτω ἐστέλλετο ἀρκετὸν κρασί^{της Κύπρου}, τώρα ἔρχονται δύ-
λον Ἰταλικὰ καὶ ἔνα, διότι τὰ
κρασία μας ἔργαλαν τὸ κακὸν

δυομά δτι ἔχουν ὑψον καὶ βρω-
μαῦν πίσσαν καὶ οἱ ἀνθρωποί, τὸ
κρατὶ τὸ πίνουν δι’ εὐχαρίστησίν
των καὶ ὠφέλειάν των δὲν ἔν-
νοτούν νὰ πίνουν ὑψον καὶ πίσ-
σας, νὰ πονῇ ἢ κεφαλή των καὶ
νὰ γαλᾶ ὁ στόμαχός των. Τί θὰ
γείνη λοιπὸν τώρα; Ποιος ἔμπο-
ρος θὰ τολμήσῃ νὰ ἀγοράσῃ τὰ
κρασία σας διὰ νὰ τὰ στείλῃ εἰς
τὴν Εύρωπην, ἀφοῦ εἶνε βέβαι-
ος δτι θὰ ζημιωθῇ, ὡς ἐπαθαν
πέρυσι δύο τῶν μεγαλειτέρων
ἐμπόρων τῆς πόλεως μας, οἵτι-
νες, ἀφοῦ ἔστειλαν εἰς τὴν Γαλ-
λίαν ἐν φορτίον, ἡναγκάσθησαν
νὰ τὸ πωλήσωσιν δσα δσα καὶ
νὰ ζημιωθῶν 400 περίου εἰ-
κοσόφραγκα, διότι παρ’ δλίγον
νὰ λάβῃ γνῶσιν ἢ ἔκει Κυβέρ-
νητις καὶ νὰ τοὺς τὰ χύσῃς τὴν
θάλασσαν διότι εἶχον ὑψον; Ποι-
ος τολμᾷ πλέον νὰ καρη τοι-
ούτο φορτίον ἀπὸ τὸ δοπίον κιν-
δυνεύει νὰ καταστραφῇ;

Ἡ Γαλλία λοιπὸν ἐκλείσθη
πλέον διὰ τὰ κρασία τῆς Κύ-
πρου. Ἡ ἄλλη Εύρωπη δὲν τὰ
δέχεται καθόλου. Ἡ Αἴγυπτος
μικρὰ καὶ ἀσήμαντα φορτία δύ-
ναται νὰ ζητῇ, καὶ τοῦτο, ἐνεκα
τῶν ἔκει κυπρίων, οἱ δόποιοι προσ-
παθοῦν νὰ ἐξοδεύωσι τὸ προϊόν
τῆς πατρίδος των μὲ ζημίαν των.
Ἐμειναν λοιπὸν διὰ τὴν Κύπρον
δλίγα μέρη τῆς Τουρκίας καὶ με-
ρικὰ νηστὰ μόνον, τὰ δόποια ζη-
τοῦν κρασί τῆς Κύπρου. Ἄλλα
δὲ ἀυτὰ μόλις τὸ ἐν ἐκατοστὸν
τοῦ πράγματος ἐξοδεύεται: τί
θὰ γείνη λοιπὸν τὸ ἄλλο πρᾶγ-
μα; Ἴδού δτι θὰ καταντήσητε νὰ
πωλήστε τὸ πρᾶγμα σας καὶ νὰ
μὴ ἀρκῇ νὰ πληρόνητε τὸν ζινζι-
ρίεν καὶ τὰ ἀγώγια. Ἴδού δὲ
τυχία, ἵδού δὲ καταστροφή.

Πληγιάζει τώρα ἡ νέα ἐσο-
δεία τοῦ πράγματος σας. Τί δι-
ανοεῖσθε νὰ πράξητε; Θὰ ἀκο-
λουθησητε τὰς σωτηρίους συμ-
βουλὰς τῶν μεγαλεμπόρων τῆς
πόλεως μας, νὰ μὴ βάλητε ὑψον
καὶ νὰ προσπαθήσητε νὰ ἀπο-
φύγητε τὴν χρῆσιν ἀσκῶν κα-

τραμμασμένων καὶ νὰ ἐπιμελη-
θῆτε ὅσον τὸ δυνατὸν τὸ πρᾶγ-
μα σας νὰ γείνῃ καλὸν, διὰ νὰ
ἔγη πέραστι εἰς τὴν Εύρωπην καὶ
νὰ αρχισῃ νὰ πωληθεῖ εἰς υψο-
μένη τιμὴν καὶ τοιουτορόπως
νὰ μὴ γάνετε «καὶ τ’ αὔγαντε
τὸ καλάθι» ἀλλὰ βαθμηδὸν νὰ
εύτυχῃτε, ἢ θὰ ἐξακολουθήση-
τε πάλιν τὸ κατηραμένον σύστη-
μα σας—ἀνάθεμά τον ποῦ σᾶς
τῷμαθε—καὶ θὰ πράττητε ὡς
ἢ κεφαλή σας σᾶς συμβουλεύει
καὶ ἀδιάφορον ἀν καταστραφῇ-
τε; Ἐάν πράξητε τὸ πρῶτον
τότε σημαίνει δτι ἐσκέφητε καὶ
σεῖς τὸ καλόν σας καὶ θὰ ἀπο-
φύγητε τὴν καταστροφήν. Ἐάν
δμιας τὸ δεύτερον, τότε τὴν ἀλη-
θεία δικαιούγεται ἐκαστος νάνθης
ἀποκαλῆ κακοκοφάλους, ανα-
σθήτους καὶ δτι ἄλλο παρόμοι-
ον, διότι μόνοι σας τρέχετε εἰς
τὸν δλεθρὸν σας.

ΚΑΙ ΜΙΑΝ ΦΟΡΑΝ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ.

Διὰ πᾶσαν πρᾶξιν ἢ ἀπόφασιν καὶ
βερνητικὴν, μὴ ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τῶν
κατοίκων ἢ ἀπαρέσκουσαν αὐτοῖς, ἥρ-
κειτο δ τύπος εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν
γενικῶν καθ’ αὐτῆς παραπόνων ἐπικρί-
σεων καὶ μομφῶν. Σήμερον προτίθ-
μεθα ν’ ἀλλάξωμεν σύστημα δ’ ἐν οὐ-
σιῶδες διὰ τὴν Λεμησόσδν καὶ Λάργα-
κα ζήτημα, καὶ ἀντί παραπόνων, νὰ
διατυπώσωμεν παρακλήσιν ἐγκάρδιον
πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, αἰτούμενοι λο-
γικὴν ἀμα καὶ συνετὴν παραχώρησιν,
ὑπὲρ τῆς καθ’ ἐκάστην εὐχαὶ υπὸ πολ-
λῶν ἐκφράζονται, οὓς τοι τόπῳ ἀπό-
κειται ν’ ἀντιπροσωπεύσῃ.

Οι Ἀγγλοι, εἶνε ίσως οι μόνοι ἐπι-
θυμοῦντες νὰ βλέπωσι τὰς πάλεις ἐ-
σολισμένας, καθαρίους, καλῶς φωτί-
ζομένας, καὶ ἐν γένει πρὸς πᾶσαν κα-
λαισθητικὴν δάθεσιν ρεπούσας καὶ
προσπαθούσας, ταῦτα δὲ πάντα καλῶς
οἴδασιν δτι κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος εἴ-
νε ἔργον τοῦ Δημού καὶ τοῦ δημοτι-
κού τομείου, ὑποδοχούμενου δμως
ὑπὸ τῆς Κυβέρνησεως. Ἀνάγκη λοι-
πὸν τὰ δημοτικὰ ταμεῖα νὰ ἐνισχυθῶ-
σι διὰ νὰ δύνωνται νὰ πράττωσι σύμμ-
φωνα πρὸς τὸν προορισμὸν τῶν κα-

σύμφωνα πρὸς ὃ τι ἐπιθυμεῖ πᾶς φιλόκαλος ἀνθρώπος.

Τὰ ἀποβαθρικὰ δικαιώματα πρέπει ή Κυβέρνησις, ἀροῦ ἥδη αἱ δεπάναι τῶν ἀποβαθρῶν ὑπερεκαλύψθησαν, νὰ τὰ παραχωρήσῃ εἰς τὰ δημοσιὰ ταμεῖα, ἀροῦ μάλιστα ἔνεκα τῆς κατασγήσεως τῶν κανταρίων καὶ λοιπῶν ἀλλων δικαιμάτων, λόγῳ ὅτι ἐκώλυον τὸ ἐμπόριον, σπουδαῖος ἡλαττώθησαν τὰ εἰτοδήματα τῶν ταμείων τούτων. Τοῦτο ἐπιθυμοῦν αἱ δύο πόλεις, τοῦτο εὔχεται καὶ παρακαλεῖ πᾶς πολίτης καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐπιθυμία των καὶ ἡ εὐχὴ των εἴνεις λογικὴ καὶ ἐπειδὴ διὰ τῆς ἐκπληρώσεως των τὸ κυβερνήτικὸν ταμείον δὲν θέλει σπουδαῖον τινα καὶ κανονικὸν φόρον, (διότι ἡ πηδεῖς τῶν ἀποβαθρῶν εἴνεις ὡς τις ἐμπορικὴ ἐπιχείρησις, ἢν καὶ τὰ δημοσιὰ ταμεῖα ἡδύναντο νὰ ἐπιχειρήσωσιν ἀν εἶχον τοὺς τρόπους; καὶ νὰ καρπῶνται αὐτὰ τὰ ὀφελεῖα), ἔχουν τὴν ἐλπίδα ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις θὰ θεωρήσῃ δικαιαῖαν καὶ εὐλογὸν τὴν αἰτησίν των καὶ ὅτι, τείνουσα εὐήκοσιν οὓς εἰς τὰς παραχωρήσεις των, θὰ σπεύσῃ νὰ εὐχαριστήσῃ τὰς δύο πόλεις, παρέχουσα οὕτως αὐτὰς τὰ μέσα σπώζει πρὸς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα χάριν ὑγείας τῶν κατοίκων ἐπαρκῶσι καὶ βαθμηδὸν κατορθώσωσιν ὡςει καλλιτέρων καὶ εὐπρεπεσέρων ὅφιν νὰ ἐπιδικύωσι πρὸς τοὺς συνεχέστερον τῶν ἀλλων πόλεων ἐπισκεπτούμενούς αὐτὰς ξένους, καὶ τοῦτο πρὸς ἔπαινον πάλιν αὐτῆς τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως.

Παρακαλεῖται ἡ Κυβέρνησις πρὸς τοῦτο καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ μᾶς δοθῇ ἀφορμὴ νὰ παραδεχθῶμεν τὸ σύζημα τοῦτος τελεσφορώτερον παντὸς ἀλλοῦ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἄπο τινων ἡμερῶν αἱ ζέσται ἐμετριάσθησαν οὐσιωδῶς, ἐλπίζομεν δὲ καὶ οἱ πυρετοὶ νὰ ἐκλείψωσιν ἐκ τῆς πόλεως. Γρασία μεγάλη καὶ κυρίως τὰς νύκτας γίνεται, ἀλλὰ καὶ αὐτηνείνεις ἀναγκαία διὰ τὸ ωρίμασμα τῶν σταφυλῶν.

Αἱ σταφυλαὶ τοῦ πλείστου μέρους τῆς ἐπαρχίας Λευκησσοῦ εἶναι, καθ' ἄλλουσιν, δλίγαι, διότι χάλαζα εἶχε βλάψει τοὺς πρώτους βότρυνες, ἀλλὰ καλαί. Ἐλπίζεται, ἐὰν καλῶς ἐπιμεληθῶσιν οἱ οἰνοποιοί, νὰ γείνωσιν ἐφέτος πολὺ καλὰ κρασία.

Καθ' ἄ γράφουσιν ἡμῖν ἐκ τῶν πόλεων Λάρνακος καὶ Λευ-

λεμησσὸς ἐξαριθτικῶς πως ἐπαθεῖσαν ἔφετος, ἔνεκα τῶν ἐκτάκτων φαίνεται. Βροχῶν τοῦ Ἀπριλίου, καὶ τῆς θετεώς της, εὐρισκομένης σχεδὸν εἰς τοὺς πρόποδας τῶν δρέων.

* * *

Ο Χαστὰν Πουλλῆς ἐξήλειψεν ἀπὸ τοῦ προτώπου τῆς γῆς καὶ αὐτὰς δύο τῶν τρομερώτερων ληστῶν καὶ κακούργων. Εἰναὶ καὶ αὐτῶν ἐστρέψει τὸ θανατηφόρον σπλον του, ἐλπίζεται, ἐὰν μὴ συλληφθῇ ἐπὶ τινας εἰστέτι ἡ μέρας νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν ἀστυνομικὴν δύναμιν τῆς νήσου ἀπὸ πολλῶν κόπων ματαίων καὶ . . . φύσεων.

* * *

Η κριθὴ εἰς τὴν πόλιν μας τιμῆται 6 1)2 γρόσια, ἐν δηλ. σελλίνιον, τὸ κοιλόν, δὲ σιτος ἀπὸ 16 ἕως 20 ἀναλόγως τῆς ποιότητος. Θὰ λάβῃ ὑπ' ὅδιν ἄρα γε τὴν παροῦσαν τιμὴν τὸ Ἰδαρὲ συμβούλιον, εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς δεκάτης; Ἐνόστω ἐτιμάτο ἡ κριθὴ 12 καὶ 13 γρόσια, κυβερνητικὸς ὑπάλληλος ἐστέλλετο καθ' ἐκάστην εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ ἐλάμβανε σημειώσεις ἀμαρτιῶν καὶ τιμῆς της πόλεως, εὐρισκομένης μεταξὺ ἀναγκαίων καὶ νεορχοτῶν καζανιών, ὡν ἡ ἀποφορὰ συνέβαινε πολλάκις νὰ μᾶς διώξῃ παρακαίρως τοῦ σχολείου, καὶ μεταξὺ ἀπαισίων θορύβων καὶ ἀλαγυμῶν, καθ' ὧν οὐδὲν ἡδύνατο, ἐξεισταμεν καὶ ἀλλοτε, εὐχρύμεθα δὲ νὰ δυνηθῇ νὰ λάβῃ ἡ πόλις τοιαῦτα μέτρα, ὥστε οὐδέποτε πλέον νὰ χρησιμεύῃ ὡς οἰκημα, εἰς τὸ διποῖον νὰ συγνάζωσι καὶ νὰ ἡνε ἡναγκασμένοι ν' ἀναπνέωσι τὸν ἀκάθαρτον ἐκεῖνον ἀέρα οἱ παῖδες τῆς πόλεως.

* * *

Καθ' ἀς ἔχομεν πληροφορίας τὸ ἐν τῷ χωρίῳ Όμεδω ἀναφανὲν νόσημα, τὸ ὡς κοιλιακὸς τύφος χαρακτηρισθὲν, εύρισκεται ἡδὶ εἰς μεγάλην ὑφεσιν, συνεπείᾳ φαίνεται τοῦ καιροῦ, διότι περὶ καθάρσεως τοῦ νεροῦ, τοῦ θεωρηθέντος ὡς αἰτίου τοῦ νοτήματος οὐδὲν ἐγένετο.

* * *

Μανθάνομεν ὅτι πολλοὶ ζέσται πρὸ πολλοῦ ἀποκατασταθέντες καὶ ἀρκετὰ μάλιστα καλῶς τὰ πρὸς τὸ εὐπόρως ζῆν ἀπολαύοντες ἐν τῇ πόλει μας, οὐδεμίαν, ἡ τὴν ἐλαχίστην συνδρομὴν δίδουσιν εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ τῆς πόλεως καταστήματα. Νομίζομεν ὅτι ἡ Εφορία τῶν καταστημάτων τούτων πρέπει νὰ παρουσιάζῃ καὶ εἰς αὐτοὺς τὸν κατάλογον τῶν συνδρομῶν, διότι δὲν παραδεχόμενος ὅτι μετέσθι μετὰ τοῦ κ. Θ. Περιστυάνη, μέλους ἐπίσης τῆς Πρεσβείας, εἰς Τρώδος, πρὸς ἐπίδοτιν τέλος τοῦ ὑπομνήματος τῷ Μ. Ἀρμοστῇ.

* * *

Πληροφορούμεθα ὅτι οἱ κάτιοι τοῦ χωρίου Χανδρούων, ἀξιεπαίνως πράττοντες, ἀπεφάσαν νὰ ἀποπερατώσωσι τὴν οἰκοδομὴν τοῦ σχολείου των, ἡν ἀπὸ πολλοῦ ἡρχισαν. Τὴν φιλομοσίαν τῶν γωνίων τοῦ σχολείου των μαρτυ-

ρεῖ σὺν ἄλλοις πολλοῖς καὶ ἡ προθυμία πρὸς ἀνέγερσιν καταλήλου καὶ ἀποκλειστικῶς διὰ σχολεῖον γρησιμεύοντος οἰκήματος. Ἐλπίζομεν λαπίπον μετ' οὐ πολὺ μετ' ἐπαίνων νὰ ἀναγγεῖλωμεν τὴν ἀποπεράτωσιν καὶ τοῦ ἐν λόγῳ σχολείου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Καθήκον ἀπαραίτητον θεωροῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν δημοσίᾳ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας ἡμῶν πρὸς πάντας τοὺς κατοίκους τοῦ Κτήματος ἐπὶ τῇ βαθυτάτῃ λύπῃ, μεθ' ἣς ἐσπευσαν ἀθρόοι νὰ προπέμψωσι μέχρι τοῦ τάφου τὸν νεκρὸν τοῦ μακαρίου συζύγου μαυ καὶ προσφιλοῦς γαμβροῦ μου καὶ ἐπὶ τῇ φροντίδι τοῦ νὰ ἐπιχύσωσι βάλσαμον παραμυθίας εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ σπαραξικαρδίου τῆς αὐτοκτονίας γεγονότος βαθέως τετρωμένην καρδίαν ἡμῶν. Οσαύτως ἐκφράζομεν δημοσίᾳ τὰς ἀπειρούς ἡμῶν εὐχαριστίας καὶ πρὸς τοὺς ἐπιστείλαντας ἡμῖν ἐκ τῆς ἡμεδαιπῆς καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς τὰ εἰλικρινῆ συλληπητήριά των ἐπὶ τῷ ἐπωδύνῳ διστυχήματι, ὅπερ οὐτως ἀποδοτεῖται τοῖς Κτήματος. Ἐν τοῖς Κτήματος πάροι.

Ἡ τελιμανίη σύζυγος
ΚΑΛΟΜΟΙΡΑ Ι. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ.
Ο γυναικάδελφος
ΚΩΝΣΤΑΝΤ. Ι. ΠΗΛΑΒΑΚΗΣ.

Ἐκ τῆς Τεργεσσίας «Ν. Ημέρας» ἀναγράφομεν τὰ ἔξης:
«Ἄι γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουσι χρημάτων ἡπατεῖς ἀποστασίας ἐποίησαν τὴν Τύνιδην τοῦ πρόσδουσ. Ἐπὶ τοῦ 1818 ἡ ἡδία τῶν γηπέδων δὲν περέδωσε τὰ δέκα φράγκα ἀνὰ εκατόντα μέτρων, σήμερον δὲ, παλοῦνται πρὸς φράγκα 100 καὶ 200 τὸ μέτρον. Ἀλλοτε οὐδὲ λεπτὸν ἐδιπάντε πρὸς κατασκεψην δημοσίων κτιρίων, σήμερον δὲ δὲ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων πρεπτολαγισμὸς ἀνέρχεται εἰς 6. ἑκατομμύρια. Η πάλις Τύνιδη, ἐν ἡ οὐδεὶς ἡδύνατο νὰ νυκτοπορήσῃ χωρὶς φανοῦ, φωτίζεται σήμερον δὲν φωταερών· αἱ ἡδοναὶ τὰς πεζοδρόμια αὐτῆς εἶναι καλλιώνεστρωμένα, διατηροῦνται δὲ καὶ καθερώτερον παρὰ τὰ τῆς Νεαπόλεως. Τὸ δημόσιον χρέος τῆς Τύνιδης, ἐπερ πρὸ ἐπὶ τὰς εκατόντα, ἐκκατανεγκαταστάθησε τὴν πραγματικήν ἀξιαὶ του, ἐν ἡ ἡ ἐπαγρικὴ ἀταλικὴ δὲν πρόσθιη εἰσέπειται μέχρι τοῦ ἀρτίου.»

Ἡμεῖς οἱ Κύπροι δὲν δικαιούμεθα νὰ ζηλεύσωμεν τοὺς Τυνισίους, διότε καὶ ἐδῶ πλείστας ἐγένεντο. Γήπεδον δὲπερ ἐτιμάτο πρὸς 100 γρ. τὸ στρέμμα, σήμερον τιμᾶται 1000 σωστὰ γρ. καὶ δὲ ἀμφιβάλλων δὲς ἐρευνήσῃ τὰ κατάσιχα τεῦ κτηματολογίου καὶ νὰ μη εἰσετάγῃ ὅτι δὲν πωλεῖται οὐδὲ 20 γρ.

